

CHILDREN OF THE DRAGON

الذئاب الجارفون

جورج ر. ر. مارتین
حسین شهرابی

نشرپاژ

GEORGE R R MARTIN

این مقدمه را چنها بخواهد

مدتی پیش بحثی اینترنتی بین من و چند نفر از دوستانم به راه افتاد درباره‌ی روش درست ترجمه‌ی نام‌ها در فانتزی‌های «دگرجهانی»؛ یعنی آن دسته از فانتزی‌ها که نه در زمین، بلکه در جهانی محصول خیال نویسنده رخ می‌دهد.

برای مثال، ارباب حلقه‌ها در دگرجهانی به نام «سرزمین میانه» رخ می‌دهد و نغمه‌ی بیخ و آتش (همان سریال بازی تاج و تخت) در دنیایی بی‌نام شامل بر سه قاره‌ی وستروس و اسوس و سوتوریوس که گاهی لقبش «دنیای مکشوف» است. مردمان مختلف و پراکنده در این دگرجهان‌ها طبعاً به زبانی نیاز دارند که زبان میانجی‌شان باشد تا حرف‌های هم‌دیگر را بهفهمند. تالکین، نویسنده ارباب حلقه‌ها زبان‌شناسی بزرگی بود و به همین دلیل زبان‌های متعددی برای مردم جهان خیالی‌اش ساخت. («زبان آدونائی» (Adûnaic) هم زبان میانجی سرزمین میانه بود. جورج مارتین، نویسنده‌ی نغمه‌ی بیخ و آتش، هم از زبان‌های مردم‌جهانش حرف می‌زند اما برخلاف تالکین چیز جندانی از جزئیاتش نمی‌گوید. در دنیای او، زبان میانجی مردم شهرها و قاره‌های گوناگون صرفاً «زبان مشترک وستروس» (Common Tongue of Westeros) خوانده می‌شود.

وقتی ما ارباب حلقه‌ها و نغمه‌ی بیخ و آتش را می‌خوانیم، هر جا که مردم داستان به زبان مشترک دگرجهان‌شان حرف می‌زنند طبعاً صحبت‌ها به زبان انگلیسی نقل می‌شود؛ یعنی نویسنده آن زبان میانجی را به زبان خودش (انگلیسی) «ترجمه می‌کند» و اگر کسی